ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **Red Bull GmbH,** se sídlem Am Brunnen 1, A-5330 Fuschl am See, Rakouská republika, zast. Mgr. Ondřejem Čerychem, advokátem se sídlem Elišky Peškové 15/735, Praha 5, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví,** se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 1. 2011, č. j. O-358406/35376/2010/ÚPV, č. j. O-358406/35946/2010/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **BONNO s.r.o.,** se sídlem Husova 523, České Budějovice, zast. JUDr. Romanem Kudrličkou, advokátem se sídlem Husova 5, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2011, č. j. 8 A 52/2011 - 117,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2011, č. j. 8 A 52/2011 - 117, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

Podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo k žalobě společnosti Red Bull GmbH (dále jen „žalobce“ či „namítající“) zrušeno rozhodnutí předsedy žalovaného (dále jen „žalovaný“) ze dne 11. 1. 2011, č. j. O-358406/35376/2010/ÚPV, č. j. O-358406/35946/2010/ÚPV. Uvedeným rozhodnutím bylo žalovaným na základě rozkladu žalobce a rozkladu stěžovatelky změněno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 7. 6. 2010, č. j. O-358406/19117/2005/ÚPV. Tímto rozhodnutím byly

správním orgánem I. stupně jednak zamítnuty námitky uplatněné žalobcem podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochranných známkách), proti zápisu zveřejněného slovního označení „REDMAX“ do rejstříku ochranných známek, kterého se domáhala stěžovatelka, a jednak vyhověno námitkám žalobce podaným podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona.

Změna rozhodnutí žalovaného provedená podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se týkala jeho výroku a spočívala v tom, že žalovaný zamítl i námitky žalobce podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a b) zákona o ochranných známkách, tj. námitky, kterým správní orgán prvního stupně původně vyhověl.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Podle písmene b) citovaného ustanovení se přihlašované označení nezapíše za předpokladu, že je shodné nebo podobné starším namítaným ochranným známkám, které mají v České republice dobré jméno, pokud má být přihlašované označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které jsou zapsané starší namítané ochranné známky, avšak užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných starších ochranných známek nebo jím bylo na újmu.

II. Posouzení věci městským soudem

Proti rozhodnutí předsedy žalovaného podal namítající žalobu, kterou městský soud shledal napadeným rozsudkem jako důvodnou a ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.

Městský soud připomněl, že žalovaný v téže věci již jednou rozhodoval, a sice rozhodnutím ze dne 1. 2. 2007, sp. zn. O-358406, v němž rovněž zamítl námitky žalobce podle § 7 odst. 1 písm. a) a b) zákona o ochranných známkách. Správní orgány při rozhodování vycházely z toho, že přihlašované slovní označení „REDMAX“, na straně jedné, a namítaná mezinárodní kombinovaná ochranná známka žalobkyně č. 791989 ve znění „RED BULL“ a její namítané slovní ochranné známky Společenství č. 52803 ve znění „RED BULL“ a č. 1187301 ve znění „RED“, na straně druhé, jsou po vizuální, fonetické i významové stránce odlišné. Je pravdou, že namítané ochranné známky jsou staršími ochrannými známkami ve smyslu § 3 zákona o ochranných známkách. Záměna

přihlašovaného označení „REDMAX“ s namítanými ochrannými známkami však není pravděpodobná, a to i přes skutečnost, že porovnávaná označení jsou nárokována pro stejné výrobky zařazené ve třídě 32 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Městský soud v Praze uvedené rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 10. 12. 2008, č. j. 8 Ca 109/2007 - 81, pro nepřezkoumatelnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ke kasačním stížnostem žalovaného a stěžovatelky byl rozsudek městského soudu zrušen Nejvyšším správním soudem, a to rozsudkem ze dne 2. 9. 2009, č. j. 1 As 41/2009 - 145 (všechna zde uvedená rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Kasační soud ve shora uvedeném zrušujícím rozsudku dospěl mimo jiné k závěru, dle kterého bylo z části naopak pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné rozhodnutí městského soudu, a dále vytkl městskému soudu nesprávné právní posouzení věci, jakož i vady řízení spočívající v absenci dokazování ohledně barvy energetického nápoje, chráněného dřívější ochrannou známkou namítajícího, jakož i vady spočívající v krácení práva žalovaného a stěžovatelky vyjádřit se k věci. Současně však vytkl žalovanému nesprávné, resp. absentující posouzení přihlašovaného označení ve vztahu k ochraně poskytované namítané ochranné známce s dobrým jménem.

V dalším řízení po provedeném dokazování městský soud rozsudkem ze dne 15. 12. 2009, č. j. 8 Ca 109/2007 - 173, rozhodnutí žalovaného opět zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a mimo jiné jej zavázal k posouzení, zda lze u první namítané ochranné známky konstatovat její dobré jméno a zda by užívání přihlašovaného označení nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti či dobrého jména předmětné namítané ochranné známky či jí bylo na újmu.

Ve věci bylo znovu rozhodnuto správními orgány v úvodu tohoto rozsudku uvedenými rozhodnutími, která byla podrobena soudnímu přezkumu v nyní projednávané věci.

Městský soud po rozsáhlé rekapitulaci dosavadního řízení a obsáhlé citaci dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu čítající 9 stran rozhodnutí žalovaného zrušil, a to pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Své závěry shrnul do dvou krátkých odstavců, dle kterých žalovaný nesprávně posoudil a aplikoval zákon o ochranných známkách, zejména ustanovení § 7 odst. 1 písm. b), tedy se nesprávně zabýval otázkami záměny, resp. podobnosti přihlašovaných označení a namítané ochranné známky s dobrým jménem. V rozporu s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 109/2007 - 173, jakož i s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 41/2009 - 145, se nevypořádal se všemi podstatnými skutečnostmi.

Dle stručného závěru soudu se žalovaný především náležitě nevypořádal s otázkou podobnosti z hlediska fonetického, jakož i vizuálního. Na jedné straně opakovaně v napadeném rozhodnutí tvrdil, že přihlašované označení „REDMAX“ pouze jedno slovo jest, a to fantazijní. Toto tvrzení mu ovšem nebránilo v dalším tvrzení, že shodná část obou porovnávaných označení „REDMAX“ a „RED BULL“, tedy „RED“, není dominantní.

Rozdělil přihlašovaný slovní prvek na dvě slabiky, prohlásil první slabiku „red“ za nedominantní a druhou slabiku „max“ za dominantní. Podle názoru městského soudu žalobou napadené rozhodnutí nemohlo být vydáno v řízení, které proběhlo *lege atris*, úvaha žalovaného není v souladu se správním spisem a v souladu se zásadami logického myšlení. Žalovaný zcela nelogicky, a z textu napadeného rozhodnutí není zřejmé proč, první část slova- první slabiku „REDMAX“ označil za nedominantní a druhou část slova – slabiku naopak za dominantní.

Vzhledem k tomu, že v případě žalobce se především jedná o registrovanou ochrannou známku pouze ve znění „Red“, na níž je pak založena celá známková řada, musel městský soud přisvědčit tvrzení žalobce, že tento slovní prvek je v namítaných ochranných známkách dominantní a je umístěn jak v přihlašovaném, tak v namítaném označení na prvním místě a bude tedy primárně přitahovat pozornost spotřebitele.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalobce

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že ji podává z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. písm. a), b) a d) s. ř. s., které – po provedení skutkové a právní rekapitulace posuzovaného případu – konkretizovala následujícím způsobem.

Předně poukázala na nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů, neboť není jasné, proč městský soud rozhodl tak, jak rozhodl. Odůvodnění jeho rozsudku považuje stěžovatelka za nepřesvědčivé a nedostatečné. Uvádí, že správní žaloba napadala jak výrok žalovaného ohledně zamítnutí námitek dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, tak výrok podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona. Z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, čeho se nesprávné posouzení žalovaného týká. Městský soud navíc pominul námitky stěžovatelky, které uplatnila ve vyjádření k žalobě jako osoba zúčastněná na řízení.

Stěžovatelka napadla nedostatek aktivní legitimace žalobce, který svá žalobní tvrzení nespojil s konkrétní újmou na svých procesních právech, a žaloba je tak podána v rozporu s ustanovením § 65 odst. 2 s. ř. s.

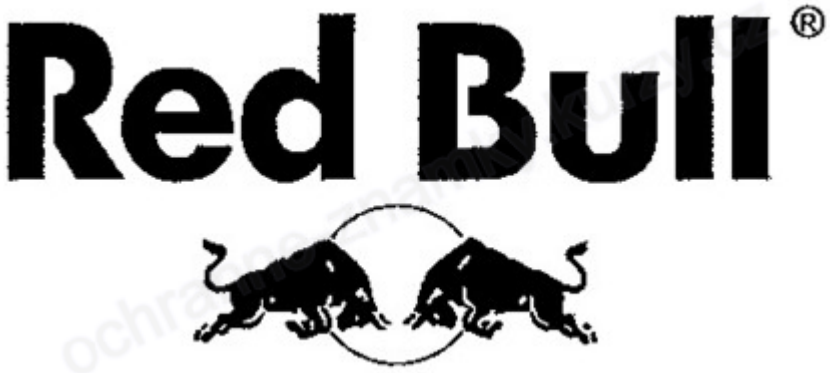
Městský soud podsouvá žalovanému úvahu, kterou napadené rozhodnutí vůbec neobsahuje, a to, že žalovaný rozdělil přihlašovaný slovní prvek „REDMAX“ na dvě slabiky, kde slabiku RED označil za nedominantní, zatímco slabiku MAX naopak, za dominantní, aniž by tuto úvahu přesvědčivě odůvodnil. O tom, že slovní prvek „REDMAX“ je jedno slovo, není sporu, neboť jako jednoslovný prvek je obsažen v přihlášce, přičemž se jedná o fantazijní označení bez konkrétního významu. Takto bylo zcela správně posuzováno žalovaným z hlediska celkového dojmu označení v části rozhodnutí o námitkách dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách.

Žalovaný na straně 17 napadeného rozhodnutí výslovně uvádí, že nelze přeceňovat význam první části namítaného označení (tedy RED), neboť při porovnání jednotlivých označení z hlediska jejich možné zaměnitelnosti je třeba označení posuzovat jako celky. Vzhledem k existenci 132 zápisů ochranných známek, které obsahují slovní prvek RED,

dospěl k logickému závěru, že prvek RED nemá sám o sobě takovou rozlišovací způsobilost, aby bylo možno srovnávaná označení shledat podobnými výhradně na základě přítomnosti tohoto prvku. Žalovaný na žádném místě rozhodnutí neoznačil slabiku „max“ za dominantní. Pouze vyslovil domněnku, že na základě písmene „X“, které se v češtině vyskytuje jen zřídka, upoutá tato slabika pozornost spotřebitele a přispívá tak k odlišnému vnímání porovnávaných označení (str. 17, 18 a 25 napadeného rozhodnutí). Tato správní úvaha je zcela v mezích logického uvažování a zcela v rámci diskreční pravomoci správního orgánu.

Dále stěžovatelka namítá překročení pravomoci správního soudu, který nahradil skutková zjištění žalovaného, pokud sám v odůvodnění rozhodnutí určil za dominantní slovní prvek RED, aniž by zohlednil logické a přesvědčivé odůvodnění správního orgánu. První namítaná ochranná známka „RED BULL“ je starší (priorita z 1. 4. 1996), namítaná slovní ochranná známka „RED“ byla přihlášena až 25. 5. 1999, a to až jako 18. v pořadí poté, co byly přihlášeny v různých variantách ochranné známky „RED BULL“ případně RED ve spojení s dalším slovním prvkem. Na slovní ochranné známce „RED“ tak rozhodně známková řada žalobce založena není. Úvaha městského soudu je nedostatečně odůvodněna a navíc chybná.

Obdobně je nedostatečně odůvodněna úvaha městského soudu ohledně zaměnitelnosti známek spočívají v pouhém konstatování, že slovní prvek RED je umístěn v označení na prvním místě a bude proto přitahovat pozornost spotřebitele. Stěžovatelka dále v kasační stížnosti provádí podrobný rozbor posuzování podobnosti či zaměnitelnosti slovních prvků ochranných známek, včetně odkazu na relevantní judikaturu Soudního dvora EU, jakož i judikaturu Nejvyššího správního soudu. Zdůrazňuje, že ochranná známka „RED“ není rozhodně známkou s dobrým jménem, dobré jméno bylo prokázáno pouze u namítané kombinované ochranné známky č. 791989 ve znění „RED BULL“ v následujícím vyobrazení:

.

Stěžovatelka dále městskému soudu vytýká, že se zabýval pouze podobností porovnávaných označení, aniž by vzal v úvahu celé ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách, tj. neposoudil otázku neoprávněného prospěchu či újmy na rozlišovací způsobilosti nebo dobrém jméně starší ochranné známky.

Na základě těchto skutečností stěžovatelka uzavřela, že jsou naplněny i další důvody její kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., a proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil zpět k dalšímu řízení.

Žalovaný, resp. jeho předseda se k předložené kasační stížnosti nevyjádřil.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůrazňuje, že z napadeného rozsudku je zcela zřejmé, co městský soud žalovanému vytýká. Žalovaný posoudil nesprávně jak námitky žalobcem uplatněné ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, tak námitky žalobcem uplatněné dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona.

Ke zpochybněné aktivní legitimaci žalobce uvádí, že ke zkrácení jeho procesních práv došlo nesprávným posouzením jím řádně uplatněných námitek ve správním řízení, přičemž o jeho aktivní legitimaci svědčí jak obsah žaloby, tak i skutečnost, že městský soud shledal žalobu přípustnou. V této souvislosti odkazuje na svá dřívější vyjádření.

Žalobce zdůrazňuje, že městský soud zcela správně poukázal na rozpory jednotlivých závěrů žalovaného v jeho rozhodnutí. Žalovaný totiž na jedné straně tvrdí, že označení „REDMAX“ je třeba považovat za jedno slovo a nelze jej dělit na jednotlivé části, na straně druhé tvrdí, že slovní prvek RED není dominantní, neboť má nízkou rozlišovací schopnost, zatímco slovní část MAX považuje žalovaný za výrazně odlišnou.

K nesprávnému právnímu posouzení a překročení pravomoci soudu žalobce uvádí, že správní soud provádí soudní přezkum v plné jurisdikci. V tomto smyslu také městský soud dospěl k zcela správnému závěru, dle kterého žalovaný nesprávně aplikoval zákon o ochranných známkách, svůj úsudek o chybějící podobnosti a o nezaměnitelnosti sporných známek řádně neodůvodnil a jeho závěr odporoval zásadám známkového práva.

Žalobce se dále podrobně zabývá rozborem své známkové řady a dominantním prvkem RED, jakož i otázkou dobrého jména, které je nutno přiznat celé jeho známkové řadě, nikoli pouze označení „RED BULL“.

Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je podána včas, jedná se o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, přičemž stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), ověřil při tom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je částečně důvodná.

Napadené rozhodnutí městského soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Městský soud na celkem devíti stranách svého odůvodnění doslovně cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu, aniž by bylo zřejmé, co konkrétně z uvedené judikatury soud dovozuje pro projednávanou věc. Nejvyšší správní soud nemůže při své přezkumné činnosti akceptovat odůvodnění rozhodnutí spočívající v doslovných citacích judikatury, aniž by tyto citace byly bez dalšího rozvedeny, doplněny, vyloženy a aplikovány na konkrétní projednávaný případ. Důvody, které vedly městský soud k závěru o nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného, neodpovídají obsahu jím citované judikatury a navíc ani nemají oporu v napadeném rozhodnutí.

Dle městského soudu se žalovaný nedostatečně zabýval otázkou shodnosti a podobnosti známek z fonetického a vizuálního hlediska. Vytkl žalovanému, že na jedné straně tvrdí, že přihlašované označení „REDMAX“ považuje za jedno slovo, přičemž na druhé straně toto slovo rozdělil a bez odůvodnění určil za dominantní část slabiku „max“.

Uvedená úvaha nemá oporu v napadeném rozhodnutí. Kasační soud ověřil, že žalovaný se zabýval shodností a podobností přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek na str. 16 a násl. napadeného rozhodnutí, v části týkající se vypořádání námitek vznesených dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, a dále na str. 22 a násl., v části týkající se vypořádání námitek vznesených dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona.

Žalovaný zejména uvedl, že přihlašované slovní označení „REDMAX" je tvořeno jedním slovním prvkem bez další grafické úpravy. Namítaná mezinárodní kombinovaná ochranná známka ve znění „RED BULL" je tvořena dvěma slovními prvky „Red" a „Bull". Pod těmito slovními prvky se ještě nachází obrazový prvek představující dvojici zápasících býků, v jejichž pozadí je kruh (slunce). Druhá namítaná slovní ochranná známka Společenství ve znění „RED BULL" je tvořena graficky neupravenými dvěma slovními prvky „RED" a „BULL". Třetí namítaná slovní ochranná známka Společenství ve znění „RED" je tvořena pouze jedním graficky neupraveným slovním prvkem.

Celkový vizuální dojem slovního označení ve velké míře závisí na počtu písmen a složení jednotlivých slov, jakož i na struktuře daných označení. Čím je označení kratší, tím snáze je veřejnost schopna vnímat všechny jeho prvky. Z vizuálního hlediska se namítané ochranné známky shodují s první polovinou slovního prvku přihlašovaného označení „RED", přičemž třetí namítaná ochranná známka je v přihlašovaném označení plně obsažena (pozn. veškerá zvýraznění v této části odůvodnění jsou provedena NSS). Druhá namítaná ochranná známka navíc obsahuje slovní prvek „BULL" a první namítaná ochranná známka je kromě slovních prvků navíc tvořena také výrazným obrázkem zápasících býků.

Ve slovních prvcích je patrný rozdíl v tom, že přihlašované označení tvoří jedno slovo, které obsahuje výrazně odlišnou slovní část „MAX", přičemž hláska „X", která není v českém jazyce příliš obvyklá, upoutá pozornost spotřebitele i z vizuálního hlediska. První a druhá namítaná ochranná známka jsou tvořeny dvěma slovními prvky, kde druhým slovním prvkem je odlišné slovo „BULL". Zdvojení hlásky „L", rovněž neobvyklé

v českém jazyce, tvoří další zřetelnou vizuální odlišnost, třetí namítaná ochranná známka je pak z vizuálního hlediska výrazně kratší než přihlašované označení.

Žalovaný uvedl, že nelze přeceňovat význam první části označení a že má za to, že dominantním prvkem u obou prvních namítaných ochranných známek je slovní prvek „BULL", který je v případě první namítané ochranné známky umocněn i výrazným obrazovým prvkem, sestávajícím ze dvou zápasících býků. Slovní prvek „BULL“ není obecně rozšířeným a používaným výrazem a spotřebitelská veřejnost, která neovládá anglický jazyk, jej může považovat za prvek fantazijní a tudíž i lépe zapamatovatelný. Ke třetí namítané ochranné známce uvedl, že v rejstříku ochranných známek je zapsáno celkem 131 ochranných známek se slovním prvkem „RED", z čehož dovodil, že tento prvek nemá sám o sobě takovou rozlišovací způsobilost, aby bylo možno porovnávaná označení shledat podobnými výhradně na základě přítomnosti tohoto prvku.

K výslovné námitce žalobce, že spotřebitel bude vnímat přihlašované označení jako dvě slova „RED“ a „MAX“, žalovaný uvedl, že dle jeho názoru není správné přihlašované označení uměle dělit, není-li pravděpodobné, že spotřebitel bude vnímat přihlašované označení jako dvě slova. Připustil, že část spotřebitelské veřejnosti může slovní prvek „REDMAX" vnímat jako složeninu dvou slovních prvků (což však nic nemění na konstatování, že porovnávaná označení nejsou z hlediska vizuálního podobná).

Foneticky bude přihlašované označení vyslovováno „redmax" a namítané ochranné známky „redbul“, resp. „red“, ačkoliv porovnávaná označení obsahují shodnou část „red", budou s ohledem na následující část vyslovována odlišně. Nelze opomenout ani hlásku „X“ v přihlašovaném označení, která je pro českou veřejnost dostatečně výrazná, neboť není příliš často užívána. Žalovaný dospěl k závěru, že porovnávaná označení nejsou shodná ani podobná rovněž z fonetického hlediska.

Dále žalovaný uvedl, že porovnávaná označení jsou tvořena slovy pocházejícími z anglického jazyka, přičemž přihlašované označení „REDMAX“ je fantazijní složeninou, která nemá v českém ani anglickém jazyce konkrétní význam. Tvrzení namítajícího, že spotřebitel bude označení vnímat ve významu „červené maximum“, žalovaný nepřisvědčil, neboť nelze reálně předpokládat, že by průměrný spotřebitel prováděl etymologický rozbor slovního prvku označení a pátral po jeho možných významech. Závěr, učiněný namítajícím, že výraz „REDMAX“ může spotřebitel chápat jako posílenou verzi energetického nápoje „RED BULL“, žalovaný odmítl jako ničím nepodložený i s ohledem na to, že namítané ochranné známky jsou zapsány pro řadu jiných výrobků než pouze energetické nápoje.

Namítané ochranné známky jsou tvořeny slovním prvkem „Red“, tj. v překladu červený, a slovním prvkem „Bull“, což znamená v překladu býk. Spotřebitelská veřejnost neznalá anglického jazyka bude namítané ochranné známky vnímat jako fantazijní, v tom případě nelze sémantické hledisko uplatnit. Jazykově vybavený spotřebitel bude namítané ochranné známky vnímat ve významu „červený“, resp. „červený býk“, tudíž zcela odlišně než fantazijní výraz „REDMAX“. Žalovaný je toho názoru, že spotřebitelé kladou důraz zejména na podstatné jméno, kterým je označení tvořeno, neboť přídavná jména obvykle

specifikují vlastnost daného předmětu. Na základě uvedených skutečností tak nelze ani z hlediska významového dospět k závěru, že si jsou porovnávaná označení podobná.

K odkazu žalobce na rozhodnutí OHIM (Úřadu pro ochranné známky a průmyslové vzory Evropské unie) o jeho námitkách proti přihláškám ochranných známek „RED STEER“ a „RED SHOT“ a „RED DOG“, ve kterých byla konstatována podobnost namítaných ochranných známek s těmito označeními, mimo jiné uvedl, že ve všech případech šlo o označení tvořená dvěma slovy. V případě „RED STEER“ se jedná o zřejmou podobnost ze sémantického hlediska, neboť slovní prvek „STEER“ se užívá ve významu vykleštěný býk. Dále poukázal na to, že v uvedeném rozhodnutí bylo mimo jiné uvedeno, že slovní prvek „RED“ má sám o sobě nízký stupeň distinktivnosti a slovní prvek „SHOT“ shledal OHIM jako popisný, neboť představuje způsob podávání alkoholického nápoje. V případě slovního prvku „DOG“, který znamená v překladu „pes“, tj. zvíře energetické a silné, je díky spojení se slovním prvkem „RED“ evidentní spojitost s označením „RED BULL“.

Žalovaný závěrem této části odůvodnění konstatoval, že přihlašované označení není užíváno pro energetické nápoje (omezení seznamu přihlašovaného označení k 1. 7. 2010).

Z výše uvedené podrobné rekapitulace rozhodnutí žalovaného je zcela zřejmé, že žalovaný své rozhodnutí odůvodnil a dospěl k závěru, že z hlediska vizuálního, fonetického ani sémantického nebyla shledána podobnost přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek, která by mohla vést k jejich záměně, a to ani s hlediska jejich celkového dojmu. Ve svém odůvodnění si v žádném ohledu neprotiřečí, neboť z obsahu rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný měl stále na paměti, že posuzované označení je jeden výraz. Žalovaný nerozdělil přihlašované označení „REDMAX“ na dvě separátní části, ale provedl podrobné srovnání všech v úvahu připadajících hledisek, včetně jednotlivých písmen obsažených v posuzovaných označeních. Kasační soud v této souvislosti připomíná, že zaměnitelnost označení může být logicky dovozena z podobnosti v dominantním prvku nebo naopak z toho, že označení dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost.

Rozdělením přihlašovaného označení argumentoval naopak žalobce, který namítal, že přihlašované označení bude průměrným spotřebitelem podvědomě vnímáno jako dvě slova „RED“ a „MAX“ a nejedná se tak „o umělé rozdělení označení“, jak to vyjádřil žalovaný. Byl to také žalobce, kdo argumentoval tím, že žalovaný označil za výrazně odlišnou slovní část „MAX“, přičemž podle jeho názoru nelze jedinému písmenu „X“ napadeného označení přisuzovat tak výraznou rozlišovací způsobilost (strana 9 žaloby). Kasační soud zdůrazňuje, že v souladu s dispoziční zásadou je jistě plným právem žalobce argumentovat jakýmkoliv způsobem, městský soud však při soudním přezkumu musí vycházet z obsahu napadeného rozhodnutí.

Tvrzení městského soudu, dle kterého není úvaha žalovaného přezkoumatelným způsobem odůvodněna, tak nemá oporu.

Stěžovatelce je třeba přisvědčit také v tom, že z napadeného rozsudku nelze dovodit, zda se výtky městského soudu týkají nedostatečného posouzení zaměnitelnosti

porovnávaných známek či nedostatečného posouzení podobnosti porovnávaných známek. Závěry soudu nejsou přezkoumatelným způsobem odůvodněny ani v části týkající se nerespektování dosavadní judikatury ve vztahu k námitkám vzneseným dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách.

Úvaha žalovaného, týkající se námitek vznesených v souvislosti s dobrým jménem ochranných známek namítajícího, resp. jedné z jeho ochranných známek, je uvedena na str. 22 a násl. Pro vyhovění námitkám vzneseným ve smyslu shora uvedeného ustanovení musí být dle žalovaného současně splněny následující skutečnosti: shodnost nebo podobnost přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami, dobré jméno namítaných ochranných známek v České republice, možný zásah do starších práv v podobě nepoctivého těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména či v podobě újmy na nich. Důkazní břemeno leží na namítajícím.

Žalovaný uznal, že namítající na základě předložených dokladů v řízení před správním orgánem prvního stupně prokázal, že první namítaná ochranná známka ve znění „RED BULL“ získala dobré jméno již před podáním napadené přihlášky, a to ve vztahu k energetickým nápojům. Pouze ve vztahu k této kombinované známce se tedy lze zabývat námitkami vznesenými ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách.

Zdůraznil, že na rozdíl od ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách není ochrana poskytovaná ochranné známce s dobrým jménem podmíněna zjištěním, že mezi ní a napadeným označením existuje takový stupeň podobnosti, že by mezi nimi existovala pravděpodobnost záměny. Jak vyplývá z rozhodnutí ESD C- 408/01 ve věci „Adidas“, pro stupeň podobnosti mezi označením a ochrannou známkou s dobrým jménem je postačující, že si příslušná veřejnost vytvoří spojení mezi přihlašovaným označením a namítanou ochrannou známkou.

Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že zde pravděpodobnost onoho spojení je, a to s ohledem na shodný počátek obou označení a s ohledem na to, že napadené označení je rovněž přihlášeno pro nejrůznější nápoje nebo ingredience pro jejich přípravu. Tuto úvahu žalovaný odmítl, neboť dle jeho názoru aplikace ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona předpokládá alespoň podobnost porovnávaných označení. Vzhledem k nepodobnosti porovnávaných označení je vyloučeno, aby užívání napadeného označení nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména první namítané ochranné známky nebo jí bylo na újmu, jelikož nebyla splněna jedna z podmínek stanovených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách.

Z napadeného rozsudku nelze seznat žádnou přezkoumatelnou úvahu vztahující k žalobnímu bodu napadajícímu ochranu žalobce v souvislosti s dobrým jménem jeho ochranné známky. Městský soud pouze v obecné rovině uvedl, že se žalovaný neřídil v této otázce závazným právním závěrem, uvedeným jak v pořadí prvním zrušujícím rozsudku NSS, tak ve zrušujícím rozhodnutí městského soudu.

Kasačnímu soudu není zřejmé, v čem konkrétně se žalovaný těmito závěry neřídil, resp. co konkrétně městský soud žalovanému v této části rozsudku vytýká. Kasační soud

z v pořadí prvního zrušujícího rozhodnutí NSS v této věci, rozsudku ze dne 2. 9. 2009, č. j. 1 As 41/2009 - 145, ověřil, že kasační soud vytýkal žalovanému, že svůj právní závěr omezil jen na to, že *„pravděpodobnost asociace označení není striktnější alternativou k pravděpodobnosti záměny označení, nýbrž slouží pouze k definování jejího rozsahu. Nedá se tedy aplikovat v případě, kdy si spotřebitelská veřejnost při spatření podobného označení pouze vybaví starší ochrannou známku, aniž by bylo pravděpodobné, že předmětná označení zamění“*. Dle kasačního soudu byl takovýto závěr žalovaného pouhým mechanickým výkladem zákona, který zcela opomíjí relevantní judikaturu Soudního dvora.

Současně v bodě 57 uvedeného rozsudku kasační soud v případě posuzování přihlašovaného označení se starší známkou, požívající ochrany dobrého jména, konstatoval předpoklad jistého stupně podobnosti mezi ochrannou známkou a označením, kvůli níž dotčená veřejnost pociťuje mezi označením a ochrannou známkou souvislost, neboli, jinak řečeno, si mezi nimi vytvoří spojení, třebaže je nezaměňuje. Nepožaduje se tedy, aby podobnost mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením používaným třetími osobami dosáhla takového stupně, při němž by u dotčené veřejnosti existovalo nebezpečí záměny. Postačí, že si dotčená veřejnost v důsledku stupně podobnosti mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením vytvoří mezi tímto označením a ochrannou známkou spojení.

Pokud tedy žalovaný nenalezl žádný stupeň podobnosti mezi porovnávanými označeními, nelze bez dalšího konstatovat, že se odchýlil od shora uvedených závěrů. Jinou otázkou samozřejmě zůstává, zda tyto závěry žalovaného při věcném přezkumu obstojí. Jinými slovy, zda skutečně neexistuje mezi srovnávanou známkou a přihlašovaným označením alespoň určitý stupeň podobnosti, v důsledku kterého si dotčená veřejnost vytvoří mezi přihlašovaným označením a známkou s dobrým jménem spojení, třebaže je nezaměňuje. Ostatně právě k takovému závěru dospěl orgán prvního stupně, který tento stupeň podobnosti nalezl ve shodnosti počátečních písmen porovnávaných označení.

Kasační soud proto uzavírá, že úvahy správních orgánů jsou zcela přezkoumatelné a městský soud je v dalším řízení povinen veškeré úvahy žalovaného v intencích žalobních bodů věcně přezkoumat.

V souvislosti s dalším řízením před městským soudem kasační soud připomíná, že v souladu s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, č. j. 7 A 119/99 - 32, dle něhož „zjištění zaměnitelnosti přihlášeného označení s již zapsanou ochrannou známkou nebo s přihlášeným označením s dřívějším právem přednosti a z toho vyplývající zásah do starších práv majitele známky či přihlašovatele dříve přihlášeného označení je otázkou skutkovou. Vlastní posouzení zaměnitelnosti je věcí volného hodnocení důkazů správním orgánem (§ 34 odst. 5 s. ř.).“

Na uvedené rozhodnutí obsahově navazuje rozsudek téhož soudu ze stejného dne č. j. 7 A 147/99 - 35, v němž soud konstatoval že *„soud může rozhodnutí Úřadu zkoumat v mezích žaloby jen z hlediska ustanovení § 34 odst. 5 správního řádu, tj. zda žalobou napadené rozhodnutí obsahuje úvahu, na základě níž správní orgán dospěl k závěru o zaměnitelnosti či naopak o nezaměnitelnosti ochranných známek, zda taková úvaha neodporuje spisu (...), skutkovým zjištěním a zásadám logického myšlení nebo není-li jinak vadná“*. Stejně rozhodl i

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006 - 97, publikovaném pod č. 1064/2007 Sb. NSS, v němž uvádí: „*V napadeném rozhodnutí se městský soud zcela správně zaměřil na hodnocení, zda-li úsudek žalovaného je logicky možným závěrem vycházejících z premis, které byly nastoleny.*“

Uvedené pochopitelně v souladu s principem plné jurisdikce platí jen v těch případech, kdy soud neprovádí vlastní dokazování ve smyslu ustanovení § 77 s. ř. s. a nepostaví tak nový skutkový stav.

Přesto, že byl na tyto závěry městský soud upozorněn již ve shora uvedeném v pořadí prvním zrušujícím rozsudku NSS, konkrétně v bodě 31, z uvedených závěrů v projednávané věci nevycházel. Městský soud jedinou větou zcela nahradil úvahu žalovaného o nezaměnitelnosti porovnávaných označení, když uvedl: „*Vzhledem k tomu, že v případě žalobce se především jedná o registrovanou ochrannou známku pouze ve znění „RED“, na níž je pak založena celá známková řada, musel městský soud přisvědčit tvrzení žalobce, že tento slovní prvek je v namítaných ochranných známkách dominantní a je umístěn jak v přihlašovaném, tak v namítaném označení na prvním místě a bude tedy primárně přitahovat pozornost spotřebitele*“.

Tímto postupem zatížil městský soud své rozhodnutí další vadou, není ani zřejmé, zda výše uvedené měl žalovaný vztáhnout k závěrům o zaměnitelnosti srovnávaných označení či k závěrům o nepodobnosti srovnávaných označení, tj. k námitkám směřujícím do ochrany známky s dobrým jménem.

Obdobně není zřejmé, z jakého důvodu se ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách zabýval městský soud ochrannou známkou „RED“, když v dosavadním řízení bylo prokázáno dobré jméno pouze u kombinované ochranné známky „RED BULL“.

Kasační soud tedy přisvědčil namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou tak závažnou, že se jí Nejvyšší správní soud musí zabývat i tehdy, pokud by to stěžovatelka nenamítala, tedy z úřední povinnosti. Je-li totiž rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu kasačním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat. Nelze se zabývat hmotněprávní argumentací, pokud přezkoumávané rozhodnutí soudu neobstojí ani po formální stránce.

Kasační soud však již nemohl přisvědčit stěžovatelce v tom, že nepřezkoumatelnost rozsudku je způsobena také tím, že se městský soud v napadeném rozsudku nezabýval jejími námitkami, které uplatnila ve vyjádření k žalobě.

Jako osoba zúčastněná měla podle § 34 odst. 3 s. ř. s. stěžovatelka právo předložit písemné vyjádření k žalobě, což také učinila. Rozsah přezkumu napadeného správního rozhodnutí v řízení o žalobě je ovšem vymezen rozsahem podané žaloby a v ní uplatněnými žalobními body (§ 75 s. ř. s.). Rozsahem a důvody žaloby je omezeno i vyjádření zúčastněných osob. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo disponovat s předmětem řízení, nemá právo ani zúžit ani rozšířit rámec, který je žalobou vytyčen.

Osoba zúčastněná na řízení proto nemá právo na vypořádání vlastních námitek. Svým vyjádřením dává soudu najevo, jaký je její názor na předmět sporu a jak by měl soud naložit s uplatněnou žalobní argumentací. Pokud se soud dle jejího názoru nevypořádá se žalobní argumentací zákonem stanoveným způsobem či přehlédne vady, ke kterým je povinen přihlížet z úřední povinnosti, může se osoba zúčastněná na řízení domoci zrušení takového nezákonného rozsudku prostřednictvím kasační stížnosti, což se také v projednávané věci stalo. Právo na vypořádání vlastních námitek však osoba zúčastněná na řízení nemá.

Kasační soud nesdílí ani námitku napadající nedostatek věcné aktivní legitimace žalobce. Žalobce v žalobě zcela srozumitelně uvedl, v jakých konkrétních důvodech spatřuje zkrácení na svých právech. Zkrácení svých práv spatřoval v nesprávné aplikaci příslušných ustanovení zákona o ochranných známkách a dále v nedostatečném odůvodnění napadeného rozhodnutí. Svá tvrzení v žalobě pak podrobně odůvodnil.

Věcnými námitkami se kasační soud vzhledem k povaze shledané vady řízení před městským soudem zabývat nemohl, neboť k tomu by bylo možno přistoupit pouze za předpokladu přezkoumatelného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů napadený rozsudek městského soudu dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm, vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), rozhodne městský soud též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu